

ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟΥ ΓΩΛ ΛΑΜΥ

Ο ΚΑΡΛΟΜΑΓΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΒΒΑΣ

"Ενα άνοιξιάντιο πρωί ο Βασιλέας Καρλομάγνος, ο άνηψιός του Ρολάνδος και ο γενναίος ιππότης Ολιβιέ έπροχωρούσαν έφιπποι στο δρόμο που περνάει άπ' τόν μοναστήρι του Σαιν Γκαλ. Σε μία στιγμή άντικρουσαν τόν ήγούμενο, έναν τετράραχον και κατακόκκινο καλόγερο, που άκτινεβολούσε από ύγεια.

"Ο Καρλομάγνος έξάρωσε τά φρούδια του και ειπε :
— Μά την πίστι μου, αυτός ο άνθρωπος δέν μ' ύφρεσι καθόλου. Ένώ έμεις σκοτανόμαστε, ο άγιος ήγούμενος άπολαρβάνει όλα τ' άγαθά τής γής!

"Επήνε τότε κατ' εύθειαν στην πόρτα του Μοναστηριού και ειπε στον καλόγερο :

— Άνοιξε, εε παρακαλώ, και ειδοποίησε τόν άγιο ήγούμενο πώς ο άυτοκράτορ θέλει νά του μιλήση!

"Ο Άββας προσέτρεξε λίγο άνήσυχα και έχαιρέτησε τίν Άυτοκράτορα μέ μεγάλο σεβασμό.

— "Ηγούμενέ μου, τού ειπε ο Καρλομάγνος, ενώ έγώ και οι σύντροφοι μου κεραιρούμε : αι κινδυνεύουμε τή ζωή μας για νά έξασφαλισουμε τήν ειρήνην στό λαό, σεις έδώ κολοπερνάτε μία χαρά και ζήτε έντελώς ήσυχια. Δέν έσκεφθήκατε, όμως, ποτέ σας, πώς αυτή ή κατάσταση μοιροδίσε νά αλλάξη; Στενώσαστε άλήθεια, στό ύψος τής αεριαιπής σας :

— Πιστεύσατε, Μεγαλειότατε, πώς έκτελώ μέ τή? ο και έφορσισα τά καθήκοντά μου και είμαι έτοιμος έκ τών προφταν νά δεχθώ κάθε δοκιμασία που ήθελε νά μου έπιβάλή ο Θεός.

— Μίλησε πολύ καλά, ειπε τότε ο Καρλομάγνος. "Ετσι μούρχεται, όμως, ή ζρήξη νά σε ύποβάλω σέ μία δοκιμασία. "Αυτους λοιπόν, καλά τρεις έρωτήσεις μου, σημειώσε τις και νά όπαντήσεις όταν σε πέντε μήνες ξαναγώρισθ στο Βάλγκεν : 1) Δά μου πής τί έξίξω έπίνω-κάτω. 2) Πόσος καιρός χρειάζεται για νά κάνη κανείς τόν γυρο του κόσμου. Καί 3) Δά μαντέψει τή σκέψη που θά κάνω όταν παρουσιασθές έμπρός μου. "Αν θά καταρθώσες ν' άπάντησης στις τρεις έρωτήσεις μου, δέν θά χέσης τόν μοναστήρι του Σαιν Γκαλ.

"Όταν έφυγε ο Καρλομάγνος, ειπε στην άκοιλουθία του :

— Είμαι βέβαιος, πώς ο καυμένος ο ήγούμενος δέ θά τή άπ' έδώ κι' έμπρός τόσο ήσυχια κι' όταν ξαναγώρισθές δέ άνθε έτσι τετράραχος !

"Αλήθεια ύστερ' από τέσσερες μήνες ο ήγούμενος του Σαιν Γκαλ ειχε γίνει άγνωστος... Πάει ή δροσιά του προσώπου του ! Πάει τού χαμόγελό του κι' ή κοιλιά του ! "Υλνος δέν τού ήρχετο, ειχε γίνει κίτρινος κι' ειχε άδυνατασει φοβερά.

Μάταια έσπαζε τού κεφάλι του, μάταια έσμβουλεύθηκε σοφούς δάκτορας... "Από κανένα δέν έπίφησ άπάντησι Ικανοποιητική. "Ετσι όταν έβαιναν δύο έβδομάδες μόνο ως τή μοιραία μέρα, ο δυστυχής Άββας ήταν έντελώς άπληρωμένος. "Η τύχη του ειχε φαγή άχάριστη "Εταν άδύνατος νά παρουσιασθί έμπρός στον Άυτοκράτορα και νά όμολογήση τήν άδυναμία του !

"Ενα πρωί πού ειχε κατεβή περίορτα στό περιβόλι του μοναστηριού, τόν ειδε ο καλόγερος περιβολάρης και τόν ρώτησε πώς πηγαίνει ή ύγεια του.

— Πολύ άσχημα, καυμένο μου Μπατίστ, τού ειπε, πολύ άσχημα !

— Φταίτε, όμως, και σεις λίγο. Γιατί σπάτε έτσι τού κεφάλι σας ;

— Πώς νά ή σπάσω τού κεφάλι μου, άφου πρίν περάση μία βδομάδα, άν δέν άπάντησω στις έρωτήσεις του άυτοκράτορος θά μέ καθαιρέθη από ήγούμενο ; Κι' άν γίνη αύτό, Μπατίστ, θά πεθάνω άπ' τού κακό μου !

— Μπά ! Μπά, εκε καλό σου, άγιε ήγούμενε ! Και εινε τόσο δύσκολες αυτές ή περιφάνεις έρωτήσεις ;

— Τόσο δύσκολες, όστε οι περισσότεροι σοφοί δέν ξέρουν τί νά πούνε !

— Δέ μου τίς λέτε και μένα ; Που έξέρετε καινιά φορά, εκε! που άπέυχαν οι σοφοί, μπορεί τισας ν' άνακαλύψη τόν τσι, δρόμο ένως άγρόματος !

— Αυτό που λές εινε παραλογισμός, Μπατίστ. Δέν χάνει όμως τίποτα κανείς άν δοκιμάση !

Και ο ήγούμενος ειπε στον καλόγερο κηπουρό τις τρεις έρωτήσεις του Καρλομάγνου. Αυτές τίς άκουσε μέ προσοχή, έμεινε λίγο σκεπτικός κι' έπειτα έρώναξε χαροπά :

— Μά άν εν' αύτό μόνο, δέν εινε διόλου σκοταδαίο, άγιε ήγούμενε ! Άναλαβαίνω έγώ νά τά βγάλω πέρα !

— Σύ ; Τρελλάθήκα; ;

— Διόλου. Για νά πετύχουμε, όμως, σάς ζητώ κι' έγώ τρία πράγματα ..

— Ποιά ;

— Πρώτο, άπόλυτη έμερσθεια. Δεύτερο, νά πέσετε στο κρεβάτι και νά κάνετε τόν όρεωστο τήν ήμερα που πρόκειται νά γίνη ή συνάντησή σας μέ τού βασιλέα. Και τρίτο, νά μου δανείσατε τά

ροζ'ια σας, γιατί θά πάω έγώ νά παρανοισθώ στή θέση σας. "Ερχομε τού ίδιο άνάστημα κι' ένίνατε άδύνατος οάν και μένα. "Ο Καρλομάγνος σάς ειδε μία φορά μόνο και τώ θά σας άναγνωρίση τόσο ύκολα !

"Υστερ' όπό μερικίς παρατηρήσεις ο Άββας έδέχθηκε τήν αίτηση του κηπουρού του μέ τή σκέψη πώς δέν έπιφονιδένεινε τίποτα, άφου έντι κι' άλλωίως θάχανε τήν ήγουμενία...

"Ο Καρλομάγνος τήν ώριμένη μέρα έβανά ύφισε στον πύργο του Βόλγκεν, άφου άλλη μία φορά ένήρθε στις έχθρες του. "Υστερα' όπό τόν πόλεμο ήταν πάλι γεμιστός κολασώνη. Μίλοτες εγκάρδια μέ τούς άλοούθους του, διαν έσπρινό τού άνήγγειλαν πώς ο ήγούμενος του Σαιν Γκαλ γίνινο έκτός. Θερμήκη τότε τού περασμένο επεισόδιο κι' έδωσε διαταγή νά τόν ειλαγάγουν άμέσως.

— Αί, αί, σεβασμιότατε Άββέ, τού ειπε μέλις τόν ειδη, πού ή άδύνατος, βλέπω ! Σε τάρεαν, λοιπόν, τέσο πού ή έρωτήσεις μου ;

— Μάλιστα Μεγαλειότατε. Ευτυχώς κατάρθεσα νά νικήσω έλες τίς δυσκολίες.

— Όρατα. Έμπρός, λοιπόν, ός δοίμε τις έπαντήσεις σου !

Μέ ρωτήσατε πόσο άξίζει ή Μεγαλειότης σας εκθρόνισα. Σας άπαντώ κι' έγώ ότι μπορεί με νά πετρε έως άξίσετε 29 θανάτια.

— Μπρόβο ! Δέν ν' έκνιμάς, βλέπω, τόσο πού, άγιε ήγούμενε και ι αιεις δέν θά μπρέση νά σε κατηγγίση για κόκοκα ! Γιατί όμως άξίζω τόσο ;

— Μιγλειότατε, όπάντησε ο Μπατίστ, ο Χριστός κοιλίθηκε 30 θανάτια. "Αν σάς έξετιμάσε ένα θανάτιο λιγώτερο άπ' τού Χριστό, ποτ' φαίνεται πώς πρέσει νά μέινε' εύχαριστήμενος !

— Καλά μου τήν κατάφρασε, ειπε τότε ο Καρλομάγνος και λόγος δέ μου πέφτε, τού όμολογώ. Για νά δοίμε τώρα τή δεύτερη έρωτήσι. Πόσος καιρός χρειάζεται για νά κάνη κανείς τόν γυρο τής Γής ;

Οι άστρόνομοι μας και ειχουν ύπολογίσει και γι' αύτό, ειπε ο ήθων ήγούμενος. "Αν μπορούσες νά πάρη κανείς τόν ήλιο από πίσω, θάκανε τού γυρο τής γής σε 24 ώρες.

— Μά δέν ειπαμε για τόν ήλιο, ειπομε για τόν άνθρωπο...

— Για τόν άνθρωπο δέν μπορεί νά ύπολογίση κανείς. "Ο ένας μπορεί νά σπάση τού ποδάρι του. "Ο άλλος νά σκοταθί. "Ενας τρίτος νά πνιγή στή θάλασα κ' "Αλλου νά τούρηθ κολάσος. Γι' αύτό τού ζήτημα, λοιπόν, μόνο ο Θεός μπορεί νά ξερη...

— Μπρόβο, άγιε ήγούμενε, όλα τά καταφρασε μία χαρά κι' άρχίσει ν' άνεβαίνης στή συνείδησή μου. Για νά δοίμε τώρα πώς θά τά καταφρασε μέ τήν τρίτη μου έρωτήσι. Μήν ξεχνάς πώς πρέσει νά πής τί σκεπτομαι τούτη τή στιγμή και ν' άποδείξης πώς ή σκέψη μου δέν εινε σαστή διόλου !

"Ο καλόγερος άπάντησε τότε θορρετά :

— Σκεπτάσατε, Μεγαλειότατε, πώς ο ήγούμενος του Σαιν Γκαλ, βολικετα μπροστά σας πού σ' στενοχωρημένος για τήν άπάντησι που θά δώση ..

— Ναί, άκριβώς αύτό σκεπτόμαι.

— Και, όμως, ή σκέψη που κάμεις εινε λανθασμένη. Γιατί ζέν ειμαι ο ήγούμενος, άλλα ο περιβολάρης τού μοναστηριού !

— "Α, μού εισαι πού έξυπνος, καλόγερέ μου, κι' έτσι μούρχεται νά σε κάνω ήγούμενο !

— Σας έξορκίζω, Μεγαλειότατε, νά μήν τού κάνετε αύτό, γιατί θά έπροκαλούσε τού θάνατο τού ήγουμενίου μας, που τόν άφημα άερωστον πού στο κρεβάτι του ! Νά ξερατε τί καλός πού εινε και τί καλό μάς διευθύνει ! Μ' ένιν τέτοιο ήγούμενο τού μοναστηριού τή αυτυχισμένο .. Έγώ ήμουν περιβολάρης στά παιδικά μου χρόνια. Μόνο τά λουλούδια μου και τού λαχανοκλήπ μου ξερω νά περιποιύμαι και όχι νά κάνω τόν ήγούμενο.

— "Ησύχασε, καλέ μου άνθρωπε, τού ειπε τότε ο Καρλομάγνος και θά μέινη στή θέση του ο ήγούμενος σας, άφου τόν άγαπάς τόσο πού ό. Σύ, όμως, δέν μου γνρθεύεις καμιά χάρι για τόν έαυτό σου ;

— Ναί, Μεγαλειότατε, κάσέ με μου τή μεγάλη χάρι νά μ' άφήσετε νά φύγω άμέσως για νά πάγω πίσω στο μοναστήρι τήν καλήν ειδήσι που μου δώσατε !

— Έτσι πήγαίνε.

Κι' ο περιβολάρης έφυγε τρεχάτος κι' εύχαριστήμενος για τού μοναστήρι ..

Πάλλ Λαμύ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

"Η σκέψις δέν εινε βρόνος άφηρημενο τι, ως έπί πολύν χρόνον έπιστευέτο' εινε άπ' έναντίον ζάσα δύναμις, ισχυροτάτη, λαποντάτη, άκατάβλητος.

"Εμπρός λοιπόν νά δοίμε τις άπάντησεις σου...